

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1229/2026. (IV. 29.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Szabó Marcel* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.VII.39.119/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] A jogi képviselővel (Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kovátsits László) eljáró indítványozó (Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Kúria Kvk.VII.39.119/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel álláspontja szerint a bírói döntés sérti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését, a B) cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó kúriai végzés meghozatala során megállapított tények, valamint az alkotmányjogi panaszban az indítványozó által előadottak alapján az ügy megítélése és az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns tényállás a következő.
- [3] A Kúria a 2026. március 27-én kelt Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzésében részben megváltoztatta a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 174/2026. számú határozatát, és a benyújtott kifogásnak részben helyt adva megállapította, hogy az indítványozó megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvét. A jogsértést azzal valósította meg, hogy a hirado.hu médiatartalom-szolgáltatásban 2026. március 16. és 18. között megjelent egyes cikkek címeiben – többek között az „így bukott le”, „nullkilométeres”, „kotyogta ki”, „ujjongó tömeg”, „brit kommentelők méltatták”, valamint „szerepét Kijevben és Brüsszelben írják” kifejezések kiemelésével – szerkesztői, értékelő jellegű, pozitív vagy negatív véleményt társított a tartalomhoz. A Kúria ezért megtiltotta a további jogsértést, és döntése rendelkező részének 2. pontjában kötelezte az indítványozót arra, hogy a végzés rendelkező részének 1. pontját a határozat kézhezvételétől számított három napon belül a jogsértő közléshez hasonló módon tegye közzé. A Kúria döntésével szemben az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult, amelynek öttagú tanácsa az alkotmányjogi panaszt a 2026. április 2-án kelt 1176/2026. (IV. 2.) AB végzésében visszautasította.
- [4] 2026. április 11-én egy magánszemély (a továbbiakban: kifogástevő) kifogást nyújtott be az NVB-hoz arra hivatkozással, hogy az indítványozó megsértette Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjaiban foglalt alapelveket, a Ve. 152. §-át, valamint a Ve. 218. § (2) bekezdését azzal, hogy a kúriai végzés rendelkező részét az általa kiadott hirado.hu internetes sajtótermékben nem tette közzé. A kifogástevő mellékelte beadványához az NVB 174/2026. számú határozatát, a kúriai végzést, az Alkotmánybíróság 1176/2026. (IV. 2.) AB végzését és képernyőfelvételeket is csatolt.
- [5] Az NVB tájékoztatta az indítványozót a kifogásról és határidő tűzésével az álláspontjának kifejtésére hívta fel. Az indítványozó válaszában a kifogás elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a kúriai végzés nem egyértelmű, illetve, hogy 2026. április 8-án „a jogsértő közlésekhez hasonló módon mind az érintett 6 cikkben, valamint a főoldalon” közzétette a kúriai végzés rendelkező részének 1. pontját. Az előadottak alátámasztására csatolta a „főoldalon (címodalón), valamint az egyes cikkekben közzétett Kúria által megállapított közleményeket”.
- [6] Az NVB a 2026. április 14-én kelt határozatában a kifogásnak részben helyt adott, és megállapította, hogy a kérelmező megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában rögzített, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét, mivel a hirado.hu főoldalán nem tette közzé a kúriai végzés rendelkező részének 1. pontját, továbbá a jogsértőnek minősített cikkeket változatlan, jogsértő címekkel továbbra is elérhetővé tette. Az NVB a további jogsértéstől való eltiltást a kampányidőszak lezárulta miatt mellőzte, ugyanakkor kötelezte az indítványozót, hogy a határozat közzétételétől számított három napon belül, a jogsértő közléssel azonos módon tegye

közzé a kúriai végzés rendelkező részének 1. pontját a főoldalon, valamint 8 070 000 forint bírság megfizetésére is kötelezte.

- [7] Az NVB határozatának indokolásában rögzített megállapítása szerint az indítványozó a kúriai végzésnek csak részben tett eleget: bár az érintett cikkek bevezetője előtt megjelenítette a rendelkező részt, a főoldali közzététel nem igazolta. A kúriai gyakorlatra hivatkozással kiemelte, hogy a jogsértő címekkel kapcsolatban a kúriai döntést minden megjelenési felületen közzé kellett volna tenni, és a jogsértő állapot megszüntetése érdekében a címek eltávolítása is szükséges lett volna, ennek a címek megváltoztatásával tehetett volna eleget, amely azonban nem történt meg, így a jogsértés folyamatosan fennállt. Az NVB hangsúlyozta, hogy a jogerős bírósági döntés figyelmen kívül hagyása önmagában is ellentétes a jóhiszemű joggyakorlás követelményével, különös tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az 1176/2026. (IV. 2.) AB végzésével az indítványozó panaszát visszautasította, ezért a kúriai döntést legkésőbb 2026. április 2-án végre kellett volna hajtani, ezzel szemben erre csak 2026. április 8-án került sor, és akkor is csupán részlegesen.
- [8] A bírság kiszabása körében az NVB kiemelte, hogy a jogsértés súlyára tekintettel önmagában a jogsértés megállapítása nem elegendő, figyelemmel a médiaszolgáltatás széles elérésére, valamint arra, hogy a jogsértést közszolgálati médiaszolgáltató követte el, amelynek törvényi kötelezettsége a kiegyensúlyozott tájékoztatás. A bíróság összegének meghatározásakor figyelembe vette a kiszabható maximumot (a minimálbér ötvenszerese), és ennek alapján a minimálbér (322 800 Ft) huszonötszörösének megfelelő összeget állapított meg, tekintettel arra is, hogy a jogsértés szándékos és ismétlődő jellegű volt.
- [9] Az indítványozó az NVB döntésével szemben felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához.
- [10] A felülvizsgálati eljárás eredményeként meghozott kúriai végzés az NVB 344/2026. számú határozatának bírósági felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, támadott részében pedig helybenhagyta az alábbi indokolás alapján.
- [11] A Kúria megállapította, hogy az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelme nem alapos. A felülvizsgálatot a Ve. 228. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 85. § (1) bekezdés keretei között folytatta le, vagyis kizárólag a kérelemben támadott részekre szorítkozott; ennek megfelelően az NVB határozatának a kifogást elutasító, nem támadott elemei nem képezheték a vizsgálat tárgyát.
- [12] Az indítványozó sérelmezte, hogy a kifogást nem küldték meg részére, azonban e körben nem jelölte meg konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, és nem adott érdemi indokolást sem, noha a Kúria szerint a Ve. 224. § (3) bekezdés a) pontja és a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja ezt megköveteli. Ezért e hivatkozás nem volt elfogadható. A Kúria ugyanakkor megállapította, hogy a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] nem sérült, mivel a kérelmező az NVB határozatával szemben jogorvoslattal élhetett és élt is, továbbá az eljárás során tudomással bírt a kifogásról, nyilatkozatot tett és bizonyítékokat csatolt, az NVB pedig határozatában részletesen ismertette a kifogás tartalmát.
- [13] Az indítványozó nem vitatta, hogy a jogerős bírósági döntés végrehajtásának elmulasztása sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét [Ve. 2. § (1) bekezdés e) pont]. A kérdés az volt, hogy az indítványozó eleget tett-e a korábbi kúriai végzésnek. A Kúria egyetértett az NVB álláspontjával, miszerint a jogsértés a médiatartalmak címeiben állt, ezért a jogsértő állapot megszüntetéséhez, a jogsértő tartalmak eltávolításához a címek módosítása volt szükséges, továbbá a közzétételi kötelezettséget a jogsértéssel azonos módon és felületen kellett teljesíteni. A kérelmező ezzel szemben csak részben teljesített: nem biztosította a közzétételt a főoldalon és nem módosította a kifogásolt címeket, így a jogsértő tartalom változatlanul elérhető maradt. Ez a jogellenes állapot fenntartását eredményezte, amely megalapozza a jogsértés ismételt megállapítását és a bírság kiszabását is.
- [14] A bizonyítás tekintetében a Kúria megállapította, hogy a kifogás megfelelt a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontjának, mivel a kifogástevő nemcsak hivatkozott bizonyítékokra, hanem azokat csatolta is (határozatok, képernyőfelvételek), és megindokolta azok bizonyító erejét. Ennek megfelelően az NVB a Ve. 218. § (1)–(2) bekezdéseinek megsértése nélkül hozta meg döntését. Az indokolási kötelezettség körében a Kúria arra jutott, hogy az NVB a releváns alkotmánybírósági és kúriai gyakorlat alapján megfelelően indokolta döntését, és nem sértette meg a Ve. 46. § (1) bekezdés d) pontját; külön indokolás a sajtótartalom jogsértő jellegére nem volt szükséges, mivel a kifogás tárgya a kúriai végzés teljesítése volt.
- [15] A bírság tekintetében a Kúria rögzítette, hogy annak kiszabása és mértéke az NVB mérlegelési jogkörébe tartozik a Ve. 152. § (2)–(3) bekezdései alapján, és a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés jogszerű keretek között történt-e [Kp. 85. § (5) bekezdés]. Az NVB részletesen értékelt a törvényi szempontokat (a médiaszolgáltató jellege, elérhetősége, a jogsértés súlya, ismétlődése és szándékossága), és indokolta a bírság szükségességét és mértékét. A Kúria szerint a szándékosság megállapítható volt, mivel a kérelmező a jogsértő tartalom a tiltás ellenére továbbra is elérhető volt, a jogsértés súlyát pedig növelte a kérelmező közszolgálati jellege és

széles elérése. Az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdéseiben biztosított sajtószabadság nem mentesít a jogszerűen kiszabott bírság alól.

- [16] Mindezek alapján a Kúria a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatának a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét helybenhagyta.
- [17] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kvk.VII.39.119/2026/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel megítélése szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, a B) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését és a 28. cikkét.
- [18] Meglátása szerint a kúriai döntés eredményeként indokolatlan korlátozás érte a szabad tájékoztatáshoz való jogát azzal, hogy a kiszabott bírság összege ránézve „elrettentőleg hat”, azaz szükségképpen korlátozza a sajtószabadságot. Nézete szerint a bírság összege aránytalan, annak kiszabása nem a közzétett tartalomból eredeztethető, megállapítása során a bíróság elmulasztotta kidolgozni és alkalmazni a szükségességi-arányossági tesztet. Véleménye szerint a Kúria a döntésének indoklásában egyáltalán nem mutatta be, hogy vizsgálta-e, a bírság alkalmas-e a cél elérésére, az szükséges-e, illetve arányos-e az indítványozó jogsértésének súlyához képest. Ezzel összefüggésben kifogásolja azt is, hogy ennél – a mérlegeléssel hozott – döntésnél a bíróság nem adta megfelelő mélységgel megalapozott indokát a bírság megszerzésének. Az indítványozó véleménye szerint a jogerős és végrehajtandó kúriai döntés rendelkező részének értelmezése a támadott kúriai végzés szerint – azaz az egyes médiatartalmak címe minősül jogsértőnek, a további jogsértéstől való eltiltás tehát a jogsértő tartalmak eltávolítására terjed ki, jelen esetben a címek megváltoztatására – „aláássa a jelöltek és jelölő szervezetek közötti versengést” és egyfajta utólagos választási eljárási cenzúraként is felfogható. Sérelmezi az indítványozó még azt is, hogy a jogerős és végrehajtandó kúriai ítélet aránytalanul korlátozó, mivel nincs tekintettel arra, hogy „kampányban a véleménynyilvánítás védelmi szintje magas, a korlátozás pedig csak szűk körben igazolható”. Az indítványozó szerint „[a] jelen ügy vonatkozásában felmerül az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének esetlegesen alaptörvényt sértő korlátozása a szerkesztői szabadság és a címadás kontextusában”.
- [19] A fenti indokokra tekintettel az indítványozó szerint a bírói döntés az arányosság megfelelő igazolásának hiánya miatt ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével is, továbbá sérül a jogbiztonság és előreláthatóság Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése által védett elve is, továbbá a döntés figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény 28. cikke szerinti követelményeket is.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes bírósági eljáráshoz – ezen belül az indokolt bírói döntéshez – való jogát sérti az indítványozó állítása szerint az, hogy a Kúria végzésében „egyáltalán nem fejtette ki, hogy milyen objektív jogi mérce alapján tartja a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzésében foglaltak teljesítését részlegesnek illetve nem megfelelőnek”. Így a bíróság az indítványozó véleménye szerint „adós maradt annak kimunkálásával, hogy milyen jogi tények, indokok alapján értelmezte” a jogerős és végrehajtandó végzést úgy, hogy „a cikkek címeit kellene megváltoztatni annak ellenére, hogy az egyértelműen kizárólag a »további« jogsértéstől tiltotta el az indítványozót.” Ehhez képest a fenti alkotmányos szabályból következő követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat a kellő részletezettséggel mutassák be, ami jelen esetben meglátása szerint elmaradt.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [22] 3.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a végzését 2026. április 20. napján hozta meg, az indítványozó az alkotmányjogi panaszát pedig 2026. április 23. napján 16:00 órát megelőzően, határidőben terjesztette elő. Az indítványozó érintettnek tekinthető, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, így az indítvány ebben a tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogi képviselőjének meghatalmazása az Alkotmánybíróság eljárására is kiterjed.
- [23] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással terjeszthető elő. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény I. cikke az állam kötelezettségeit határozza meg az alapjogok védelme és biztosítása érdekében, és nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így közvetlenül e rendelkezés vonatkozásában nincs helye alkotmányjogi panasznak {lásd például: 3231/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [8]; 3163/2023. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [15];

- 3206/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [23]]. Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok jogértelmezésére vonatkozó segéd szabályról rendelkezik, amely nem alapjog {lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3206/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [23]}. Az indítványban szintén megjelölt B) cikk (1) bekezdésére pedig alkotmányjogi panasz kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával és a kellő felkészülési idő követelményének sérelmével összefüggésben alapítható, az indítványban felhívott jogállamiság és jogbiztonság követelményével összefüggésben nem {lásd például: 1052/2026. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezen elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [24] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [25] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [26] 4.1. Az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vet fel olyan új alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amelyre nézve az Alkotmánybíróságnak ne lenne irányadó gyakorlata.
- [27] 4.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozó ügyében felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [28] E tekintetben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „következtes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3067/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [30] Az indítványozó a IX. cikk (2) bekezdésében elismert és védett joga állítása szerint azért sérül, mert az általa támadott kúriai döntés eredményeként indokolatlan mértékű korlátozás érte a szabad tájékoztatáshoz való jogát, mivel a lefolytatott eljárás eredményeként kiszabott bírság összege ránézve „elrettentőleg hat”. Ezt követően az indítványozó részletes kritikával illeti magát a bírságkiszabási módszert is, hiányolva ennek során a speciális szükségességi-arányossági teszt kidolgozását és alkalmazását, továbbá annak bemutatását, hogy a bírság kiszabása alkalmas-e az általa elérni kívánt cél eléréséhez, ezért egyáltalán szükséges-e, illetve mértéke arányos-e a jogsértés súlyával. Az indítványozó összességében kifogásolja azt, hogy a Kúria végzése az NVB által megállapított mérték jóváhagyásakor nem indokolta megfelelően az erre vonatkozó döntését.
- [31] Az indítványozónak a bírság kiszabására vonatkozó, vélt sérelmére irányuló előadásával kapcsolatosan az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a jogalkotó mind magának a pénzbírság kiszabásának a kérdését, mind annak konkrét összegét a jogalkalmazó szervek mérlegelési jogkörébe utalta a vonatkozó szabályozással akként, hogy – amennyiben indokoltnak tartják a jogalkalmazók a bírság kiszabását – annak alsó és felső értékét meghatározta a jogszabályban. Jelen esetben az NVB a bírság összegének megállapításakor a törvényi keretek által lehetővé tett, a keretek között maradó középértéket alkalmazta, amit a Kúria a végzésében jóváhagyott. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a Kúria törvényben rögzített felülbírálati jogköre ebben a kérdésben arra terjedt ki, hogy az NVB mérlegelése a jogszerű keretek között történt-e.
- [32] Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a Kúria döntése részletesen indokolja és alátámasztja, hogy miért, mi alapján tartotta helyénvalónak és jogszerűnek az NVB által megállapított bírság összegét. Ennek keretében utalt a végzés arra, hogy – a Kúria megítélése szerint – az NVB részletesen bemutatta az általa a bírság kiszabásánál irányadónak tekintett szempontokat, így figyelembe vette és értékelte a média-szolgáltató jellegét, a jogsértés súlyát, a jogsértés ismétlődését, a jogsértés szándékosságát, továbbá a bírság

kiszabásának szükségességét és mértékét is. A Kúria mindezt – döntése argumentációjának további erősítéseként – annyival egészítette ki, hogy megítélése szerint az indítványozó szándékosságát egyértelművé teszi az, hogy a jogerős bírósági döntéssel jogsértőnek minősített tartalmat a tiltás ellenére elérhetően hagyta, a jogsértés – mint bírságkiszabási szempont – súlyát pedig nem vitásan növelte az indítványozó közszolgálati minősége és széles körű elérhetősége.

- [33] A bíróság megállapításával és annak mértékével kapcsolatos, fenti kifogásain túl az indítványozó álláspontja szerint „felmerül az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének esetlegesen alaptörvényt sértő korlátozása” is a „szerkesztői szabadság és a címadás kontextusában”, mivel a jogsértő tartalmak eltávolítása „aláássa a jelöltek és jelölő szervezetek közötti versengést”, és egyfajta utógos választási eljárási cenzúraként fogható fel.
- [34] Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen észrevételeivel összefüggésben mindenekelőtt utal arra, hogy az általa támadott kúriai döntés egy korábbi jogerős bírósági döntés végrehajtására nézve lefolytatott eljárás eredményeként született. A jelen alkotmánybírósági eljárásban támadott és vizsgált kúriai döntés kizárólag arra irányult, hogy az indítványozó eleget tett-e a jogerős bírói döntésben számára kötelezően előírt magatartásnak, azaz tartózkodott-e a jogerős döntésben meghatározott jogsértéstől és a számára előírt közzétételi kötelezettségét teljesítette-e. Ez – a jelen eljárásban vizsgált – bírói döntés tehát semmiféle új, az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével összefüggésbe hozható új körülményt vagy kötelezettséget nem tartalmaz, kizárólag azt vizsgálja, hogy a korábban hozott jogerős bírósági végzés végrehajtására teljeskörűen sor került-e.
- [35] Ezek alapján az Alkotmánybíróságnak az indítványozó itt ismertetett kifogásait úgy kellett értékelnie, hogy azok a Kúria korábbi, a jogsértés tényét megállapító és a további jogsértéstől eltiltó döntésére vonatkoznak. A Kúria szóban forgó – Kvk.III.39.070/2026/3. számú – végzésének alkotmányossági felülvizsgálata pedig jelen alkotmánybírósági eljárásnak nem tárgya, ezért az Alkotmánybíróság arra nézve vizsgálatot sem folytathat le.
- [36] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [37] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tisztességes bírósági eljáráshoz – ezen belül az indokolt bírói döntéshez – való jogát sérti az indítványozó állítása szerint az, hogy a Kúria végzésében „egyáltalán nem fejtette ki, hogy milyen objektív jogi mérce alapján tartja a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzésében foglaltak teljesítését részlegesnek illetve nem megfelelőnek”. Az indítványozó lényegében azt sérelmezi, hogy a Kúria nem fejtette ki kellő részletességgel, milyen „objektív jogi mérce” alapján tekintette a korábbi kúriai végzés teljesítését részlegesnek, és miért jutott arra a következtetésre, hogy a jogsértés megszüntetéséhez a cíkcímek módosítása is szükséges.
- [38] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítványozó által előadott érvekkel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek helyességét és megalapozottságát, és azt sem, hogy a bíróságok jogértelmezése és jogalkalmazása helyesen illeszkedik-e a szakjogi dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]; 3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}. Az Alkotmánybíróság egy másik döntésében kifejtette azt is, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti” {3381/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [42]}.
- [39] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben emlékeztet az arra vonatkozó gyakorlatára is, miszerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3263/2018. (VII. 20.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [40] A konkrét ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a támadott végzésében részletesen ismertetette az ügy előzményeit, az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, valamint azokat a mérlegelési szempontokat, amelyek alapján az NVB határozatát helybenhagyta. A Kúria külön kitért arra, hogy a felülvizsgálati eljárás keretei között mely kérdéseket vizsgálhatta, értékelte az indítványozó eljárási kifogásait, és indokolta, hogy azokat miért nem találta megalapozottnak. A támadott végzés tartalma alapján megállapítható, hogy a Kúria e kérdésekben egyértelmű, az ügy eldöntése szempontjából releváns indokolást adott. A Kúria kifejezetten rögzítette, hogy a korábbi jogsértés a médiatartalmak címeiben megjelenő értékelő jellegében állt, ebből pedig okszerűen vezette le azt a követelményt, hogy a jogsértő állapot megszüntetése nem merülhet ki pusztán a rendelkező rész közzétételében, hanem szükségképpen magában foglalja a jogsértő tartalmi elemek – jelen esetben a címek – megváltoztatását és a közzétételi kötelezettség megfelelő teljesítését is. Ezzel összefüggésben a Kúria konkrétan megjelölte azokat a hiányosságokat (a főoldali közzététel elmaradása, a kifogásolt címek vál-

tozatlanul hagyása), amelyek miatt az indítványozó teljesítését nem fogadta el teljes körűnek. Az indokolás tehát nem általános vagy elvont, hanem közvetlenül az ügy tényállására és a korábbi döntés tartalmára épül.

- [41] Az indítványozó ezzel szemben lényegében azt kifogásolja, hogy a Kúria szerint mit kellett a korábbi kúriai végzés tartalmának tekinteni, illetve milyen jogi következtetéseket vont le abból a tekintetben, hogy mi minősül a végzés megfelelő teljesítésének. Ez azonban nem az indokolási kötelezettség hiányára, hanem a Kúria ezen álláspontjának helyességére irányuló kritika. Az a körülmény, hogy az indítványozó eltérő értelmezést tart helyesnek (különösen a „további jogsértéstől való eltiltás” terjedelme kapcsán), nem teszi az indokolást hiányossá vagy önkényessé. A döntésből világosan kitűnik, hogy a bíróság milyen okokból tekintette az indítványozó teljesítését részlegesnek: egyrészt a főoldali közzététel elmaradása, másrészt a jogsértő címek változatlanul hagyása miatt. A Kúria tehát megjelölte azokat a konkrét tényeket és jogi megfontolásokat, amelyekre következtetését alapította, így az indokolás logikus és ellenőrizhető.
- [42] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint – az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi kérdésre utaló indokok hiányában – nem vizsgálja azt, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és a megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és az előadott érveket, vagy azt, hogy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3263/2018. (VII. 20.) AB határozat, Indokolás [26]].
- [43] Mindezek alapján megállapítható, hogy az indítványozó által előadott érvek nem az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét, hanem a bíróság álláspontjának vitatását célozzák.
- [44] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria a végzésében részletesen, kellő alaposággal tekintette át, és ismertette mindazon tényeket, mérlegelési szempontokat és jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az NVB és erre tekintettel a Kúria döntését is megalapozták.
- [45] Következésképpen az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított eleme sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [46] 4.3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [47] 5. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 27.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [48] Az alkotmányjogi panasz visszautasításával egyetértettem, azonban a végzésben foglaltakhoz képest eltérő indokolással.
- [49] A választási eljárás során a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás követelményével kizárólag egy, a választási eljárással közvetlenül összefüggő, jogerős bírói döntés maradéktalan és haladéktalan végrehajtásának követelménye áll összhangban. Különösen nagy súllyal kell ennek az alapelvnek az érvényesülését figyelembe ven-

ni a közszolgálati médiaszolgáltató esetében, melynek nem egyszerűen „csak” jogszabályi, hanem a jogállásból fakadó nyilvánvaló és kiemelt alkotmányos kötelezettsége a hiteles, objektív és elfogulatlan tájékoztatás követelménye, valamint az Alaptörvény és a jogszabályok betartásának kötelezettsége. Ezzel a követelménnyel és kötelezettséggel egy jogerős bírói döntés rendelkezéseinek megkérdőjelezése, a végrehajtás elszabotálása semmilyen körülmények között nem egyeztethető össze. Különösen súlyossá teszi a fentieket, hogy mindez éppen a választási kampány hajrájában történt (az indítványozó a Kúria végzésében foglalt 2026. április 2-i határidőt elmulasztva, csak április 8-án tett eleget a végzésben foglalt kötelezettségnek, és még akkor sem a végzésben foglaltaknak megfelelő módon).

- [50] Ez a magatartás ezért álláspontom szerint nem egyszerűen a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmét valósítja meg, hanem kifejezetten a joggal való visszaélésnek minősíthető, amely példa nélküli eset egy közszolgálati médiaszolgáltató részéről.
- [51] Éppen ezért álláspontom szerint az alkotmányjogi panaszt nem az Abtv. 29. §-a szerinti követelmények (alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye) hiánya miatt kellett volna visszautasítani, hanem érdemi vizsgálat lefolytatása nélkül, azért, mert az indítványozó az indítványozási jogát visszaélészerűen gyakorolta [Abtv. 54. § (2) bekezdés és Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h* pont].
- [52] Ebben a körben pedig az Alkotmánybíróság az Abtv. 54. § (2) bekezdése alapján akár eljárási bírsággal is sújthatta volna az indítványozót, melyet az ügy fent említett körülményeire figyelemmel ugyancsak támogatni tudtam volna.

Budapest, 2026. április 27.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1281/2026.

